Diumenge 19 (B) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Jn* 6,41-51): En aquell temps, murmuraven, doncs, d'ell els jueus perquè havia dit: «Jo soc el pa baixat del cel», i deien: «Aquest, ¿no és Jesús, el fill de Josep, de qui nosaltres coneixem el pare i la mare? ¿Com és que diu ara: "He baixat del cel"?».

Respongué Jesús, i els digué: «No murmureu entre vosaltres. Ningú no pot venir a mi si el Pare que m'ha enviat no l'atreu; i jo el ressuscitaré el darrer dia. Està escrit en els Profetes: I seran tots ensenyats per Déu. Tot el qui ha oït del Pare i ha après, ve a mi. No que el Pare l'hagi vist ningú, sinó el qui ve de Déu, aquest ha vist el Pare. En veritat, en veritat us dic: el qui creu té vida eterna.

Jo soc el pa de la vida. Els vostres pares menjaren el mannà en el desert i moriren. Aquest és el pa que baixa del cel, per tal que el qui en mengi, no mori. Jo soc el pa viu que ha baixat del cel. Si algú menja d'aquest pa viurà eternament, i el pa que jo donaré és la meva carn per a la vida del món».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Ningú no pot venir a mi si el Pare que m'ha enviat no l'atreu»

Fra Lluc TORCAL Monjo de Monestir de Sta. Mª de Poblet
(Santa Maria de Poblet, Tarragona, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens presenta el desconcert en el que els connacionals de Jesús vivien en la seva presencia: «Aquest, ¿no és Jesús, el fill de Josep, de qui nosaltres coneixem el pare i la mare? ¿Com és que diu ara: "He baixat del cel"?» (Jn 6,42). La vida de Jesús entre els seus havia estat tan normal que, en començar la proclamació del Regne, els qui el coneixien se'n feien creus del que ara els deia.

De quin Pare els parlava Jesús que ningú no havia vist? Quin era aquest pa baixat del cel que els qui en mengen viuran per sempre? Ell negava que fos el mannà del desert perquè, els qui el menjaren, moririen. «El pa que jo donaré és la meva carn per a la vida del món» (Jn 6,51). La seva carn podia ser un aliment per a nosaltres? El desconcert que escampava Jesús entre els jueus podria estendre's entre nosaltres si

no responem a una pregunta central per a la nostra vida cristiana: Qui és Jesús?

Molts homes i dones abans que nosaltres s'han fet aquesta pregunta, l'han resposta personalment, han anat a Jesús, l'han seguit i ara gaudeixen d'una vida sense fi i plena d'amor. «Jo el ressuscitaré el darrer dia» (Jn 6,44). Joan Cassià exhortava els seus monjos dient-los: «'Acosteu-vos a Déu, i Déu s'acostarà a vosaltres', perquè 'ningú no pot venir a Jesús si el Pare que l'ha enviat no l'atreu' (...). A l'Evangeli escoltem el Senyor que ens invita perquè anem vers Ell: 'Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar'». Acollim la Paraula de l'Evangeli que ens apropa a Jesús cada dia; acollim la invitació del mateix Evangeli a entrar en comunió amb Ell menjant la seva carn perquè «aquest és el veritable aliment, la carn de Crist, el qual, essent la Paraula s'ha fet carn per nosaltres» (Orígenes).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Per a menar una vida espiritual, que ens és comú amb els àngels i els esperits celestials i divins, cal el pa de la gràcia de l'Esperit Sant i de la caritat de Déu» (Sant Llorenç de Brindisi)

- «Visquem l'Eucaristia amb esperit de fe, de pregària, de perdó, de penitència, d'alegria comunitària, de preocupació pels necessitats, en la certesa que el Senyor realitzarà allò que ens ha promès: la vida eterna» (Francesc)

- «(...) Tota la vida cristiana és comunió amb cadascuna de les persones divines, sense, emperò, separar-les (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 259)